

Biti dobar roditelj

(Priredila Branka Starc)

Mnogi se zaposleni roditelji pitaju jesu li dobri roditelji ako ne provode dovoljno vremena sa svojim djetetom.

Naravno, važno je biti s djetetom što je više moguće, ali ako ste odlučili raditi dok je dijete još malo, zasigurno ste imali valjan razlog za takvu odluku. Vaša sigurnost i uvjerenje da trebate raditi dat će vam određenu smirenost i umanjiti vašu tjeskobu što ne provodite više vremena s djetetom.

Vaša smirenost pomoći će i djetetu da lakše prihvati vaša izbivanja.

Po povratku s radnog mjesta, iz škole, vrtića, vaš bi dom trebao biti mjesto na kojem se svaki član obitelji osjeća prihvaćeno. U obiteljskom ozračju prihvaćanja najvažnije je da kao roditelj budete psihološki dostupni djetetu – da budete **tu za njega** kada vas ono treba i želi.

Dijete je dio obitelji koja živi zajedno i ono se na svoj način želi uključiti u taj život. Na vama je da mu to omogućite.

Nije neophodno odustati od svih kućanskih poslova da biste se bavili djetetom. Istovremeno treba imati na umu da kuća u kojoj živi malo dijete ne može biti besprijekorno uredna te da ćete mnoge poslove ostaviti za kasnije ili ih jednostavno nećete obaviti. Bolje je primjerice zajedno mijesiti tijesto, što će naravno duže trajati, nego žuriti sami obaviti taj posao da biste zatim igrali s djetetom neku poučnu igru.

Zajedništvo u obavljanju obiteljskih poslova dragocjenije je za dijete od svih didaktičkih igara.

Imajte u kuhinji posudice u kojima dijete "kuha", neka pere plastične zdjelice, dajte mu malu krpu da briše prašinu, neka vam dodaje kvačice, neka nosi jabuku koju ste kupili u dućanu, neka pridržava metar dok nešto popravljate i slično.

U nekim aktivnostima malo dijete treba odaslog **partnera** pa ćete zajedno: čitati slikovnice, razgledavati slike i časopise, pričati, crtati, pjevati, plesati, loptati se, šetati, trčati, sakupljati lišće u parku...

Igračke i razni didaktički materijali namijenjeni su **samostalnoj igri** djeteta i važno je da mu se u takvim igrama **ne namećete**.

Kad se zaigra promatrajte ga, nasmiješite mu se, klimnite glavom – time dajte djetetu do znanja da ga vidite te da odobravate njegovu samostalnu igru. Baviti se djetetom ne znači da s njim ili umjesto njega slažete kocke, puzzle i slično. Ove su igračke već napravljene tako da ih dijete može i želi samo slagati.

Za djetetov razvoj mnogo je korisnije da dijete to radi samostalno; to je preduvjet za razvoj pažnje i motivacije.

Igre, naprimjer, kockama možete započeti, dati djetetu ideju i poticaj te zatim prepustiti da ono sâmo istražuje što se sve njima može. Nekada je dovoljno staviti mu igračku u blizinu da je ugleda i ona će privući djetetovu pažnju.

Za takve samostalne igre dobro će doći i predmeti svakodnevne upotrebe koje ste prenamijenili za igru (npr. kvačice, plastične boce od šampona i sokova, krpice, šareni papiri...). Dijete će istraživati, razgledavati, slagati, kotrljati, voziti, otvarati, zatvarati, umetati, prazniti, gurati, vući...

Dok se dijete samostalno igra, vi možete pokraj njega čitati, glačati, slagati posteljinu, kuhati, prati posude i slično.

Naravno, važno je da dijete bude pod nadzorom, osobito ako je živahno i dovodi sebe ili svoju okolinu u opasnost. Sklonite sve što je opasno, to je bolje nego da mu stalno nešto branite. Važno je da se dijete igra i istražuje u sigurnoj okolini. Onda ćete uživati i vi i ono.

Obroci, odlazak na spavanje i buđenje te presvlačenje i obavljanje higijene trenuci su u kojima su vaša pažnja, tjelesna i psihološka bliskost te ugodna atmosfera nezamjenjive. Tada se djetetu treba potpuno posvetiti.

Da bi dijete zadovoljno pojelo svoj obrok, smireno zaspalo, uživalo u čistoći i presvlačenju, važno je nastaviti ugodne rituale iz dojenačkog vremena.

Rituali daju djetetu osjećaj sigurnosti i povjerenja. Za to treba vremena kako bi sve proteklo u prisnoj smirenosti i vedrini. To su trenuci kada kućne poslove valja ostaviti za kasnije ili ih prepustiti nekome drugom.

Dobar roditelj osluškuje potrebe svojeg djeteta, stvara uvjete da se te potrebe adekvatno zadovolje. On uživa u napredovanju svog djeteta, blagonaklono prima djetetove nezrelosti, tješi ga i smiruje u djetetu teškim situacijama; **ne nameće** se, već je dostupan za interakciju kad god to djetetu treba.

On je djetetov orijentir.

Dobar roditelj vjeruje u sebe i svoje dijete, mijenja se i raste zajedno s njim.

